

„Az én zeném egy nagyon hosszú távú projekt”

Találkozás Kézdy Luca jazzhegedűssel

Fotó: Bugár Máté

Nem a zenészek számára elvárt és kijelölt utat járta be: matematika-fizika tagozatos gimnazista, esztétika-filozófia szakos bölcész, amatőr lovász. Mégis napjaink egyik legismertebb hazai hegedűművésze Kézdy Luca, aki a Santa Diver együttes és a Sequence duó tagjaként idén tavasszal adta első önálló estjét a Művészetek Palotájában. A legkiválóbb zenészekkel – például Chris Potterrel – is zenélt már együtt, de szívesen mesél középiskolás és egyetemi jazzpunk korszakáról is a Gramofon olvasóinak.

◆ Bencsik Gyula

Gramofon: *Hogy kerültél az ELTE bölcészkarára, amikor zongoratanár édesanyád révén már egészen kisgyermekkorodban tudni lehetett, hogy van tehetséged a zenetanuláshoz?*

Kézdy Luca: *A szüleimtől különböző látásmódokat örököltem, és talán ötvöztem is őket. Édesapám kertépítésmérnök, édesanyám zongorista, zongoratanár volt, és nagyon korán elváltak. Az egyiketől racionálisabb, másiktól egy ösztönösebb szemléletet kaptam. Édesanyámmal maradtam, volt zenei affinitásom is, így teljesen természetes volt, hogy zeneiskolába menjek, hegedülni és zongorázni tanuljak. Csakhogy a teljesítménycentrikusság miatt nem szerzett igazán örömet a zenetanulás. Láttam magam előtt a kitaposott utat, és hogy nagyjából hová vezet, konzervatórium, főiskola, esetleg akadémia, de annál kíváncsibb voltam általában, hogy végigmenjek ezen, ráadásul szerettem volna*

Fotó: Bugár Máté

magam kihívások elé állítani. Emiatt a Révai Gimnázium matematika-fizika tagozatán folytattam, később hasonló okból az ELTE esztétika és filozófia szakokra jelentkeztem.

G.: Ezek alatt az évek alatt egyáltalán nem foglalkoztál zenéléssel?

K. L.: A középiskola első évében édesanyám nyomására még jártam továbbképzésre hegedűből, de aztán látta, hogy belőlem már úgysem lesz muzsikus, ezért feladta a zenei taníttatásomat. Utána egy évig semmi zene, majd egy osztálytársammal alkottunk egy duót, afféle három akkord és az igazság típusú dalokat adtunk elő az iskolában és kisebb városi művészeti versenyeken. Akkorra már láttam, hogy állatorvos nem leszek, mert mégiscsak a művészetek és a zene az, amik közel állnak hozzám. Ha már úgy tűnt, hogy nem leszek zenész, legalább valami módon azal foglalkozhassak – esztétika szakra jelentkeztem. Az egyetemi éveim alatt folyamatosan zenéltem, és viszonylag hamar rájöttem, hogy nem lesz belőlem esztéta, vagy filozófus, mert akkor a könyvtárban kellett volna „laknom”, amihez nem volt kedvem, viszont az esztétika szakot azért befejeztem. Épp a zeneesztétika tanáraimon vettem észre, hogy sokkal inkább vágnának arra, hogy gyakorolják is a művészeteket, semmint csak beszéljenek róluk, nekem viszont megvoltak a zenei alapjaim, így nem volt akadálya, hogy elmerüljek a muzsikálásban.

Kézdy Luca (középen) és zenekara a 2017 tavaszi Műpa-koncerten

Fotó: Barcsik Géza

Fotó: Bugár Máté

G.: *A klasszikus zenei alapok után honnan jött a jazz?*

K. L.: A klasszikus zenei közeg után 13 éves koromban hallottam először smooth jazzt, elsősorban Al Jarreaut, és rögtön beleszerettem. Első jazzhegedű-tanáromnál, Antal Tibornál hallottam először Stéphane Grappellit, aki óriási hatással volt rám. Amúgy mindig inkább az instrumentális zenét kedveltem, illetve az olyan vokális zenéket, amelyekben az ének hangszerként van jelen.

G.: *Gondolom, tovább lendített a zenei pálya és a jazz felé, hogy 2006-ban közönségdíjas lettél a Magyar Rádió jazzhegedű-versenyén.*

K. L.: A verseny után nagyszerű érzés volt megtapasztalni, hogy bölcsészkarról érkezett punkhegedűsként is bekerül-

tem a szakma látómezejébe. Nagy János elhívott a Free Style Chamber Orchestrába zenélni. Az a négy év volt az én zenei egyetemem.

G.: *2006-ban megalakult a Santa Diver, ami ma is a legfontosabb önkifejezési tereped.*

K. L.: Még az egyetem alatt kb. 2005-ig Puncs néven játszottunk egy barátommal egy általunk jazzpunknak titulált formációban, ami afféle bulizenekar volt – bár kizárólag saját számokat játszottunk. A Santa Diver viszont nagy figyelmet igényel, mert abban nagyon finom, érzékeny zenét játszunk. Ebben a közegben találtam meg igazán magam. A zenekar úgy indult, hogy Ignácz Ádámmal (zongora) és Szesztay Dáviddal (basszusgitar) a Festészet Napjára készültünk egy zenei projekttel. Dáviddal később duóban folytattuk, számokat írtunk, majd hamarosan csatlakozott hozzánk Halmos András (dob). Ez volt az első felállásunk. Ma – Sárvári Kovács Zsoltot követően – Szegő Dávid dobol a zenekarban.

G.: *Ez idő tájt lovászkodtál is.*

K. L.: Így van, a Káli-medencéből kimagasló Fekete-hegy egyik tanyáján őriztem tíz lovat néhány hónapig egy barátom jóvoltából, és csak a próbákra jártam föl Budapestre. A fővárosi bulizós, éjszakázós, puncsos életforma után igazi megtisztulást jelentett a hajnali ébredés, az egyedüllet, az állatok, a természet közelsége. Ez a vidéki időszak – reményeim szerint – tetten érhető a Santa Diver egymásra figyelő, tisztaságra törekvő attitűdjében.

G.: *Az eddigi két megjelent, illetve a harmadik elkészült, de még kiadásra váró albumotok mutat valamilyen ívet?*

Fotó: Vadász Zita

Chris Potterrel New York-ban

K. L.: Az első lemezünk (Sending Ovation, NarRator Records, 2009) meglehetősen eklektikus lett. Érződik rajta, hogy Dávid és én is afféle játszó emberek vagyunk, nem szeretünk sémákban gondolkodni, egyszerűen élvezzük a közös muzsikálást, amit akkor még első dobosunk, Halmos Andris kísért, aki ráadásul hozott a lemezfelvételre egy billentyűst (Szőnyi András) és egy trombitást (Koós-Hutás Áron), emiatt csaknem vakvágányra futott a zenekar. A második albumnál (Santa Diver, NarRator Records, 2013) érettnek éreztük magunkat arra, hogy elkészítsük az első igazán vállalható színvonalú anyagunkat. Csatlakozott hozzánk Sárvári Kovács Zsolt (dob), akitől rengeteget tanultam. A lemez minden szempontból kerek, jól fogadta a szakma és a kritika is; az anyag a Szimpla Kertben adott koncertünk felvétele. Harmadik lemezünk stúdiólemez lesz, a BMC saroktermében vettük fel Szabó Viktorral. A kompozícióink általában hosszabb ideig érlelődnek, alakulnak, csiszolódnak a koncertek során, mire eléri a lehetőségeik maximumát. Ekkor érdemes őket rögzíteni. Röviden összefoglalva: lemezeink a szabadság irányába mutatnak, hallhatóan egyre fesztelenebbül bánunk, egyre jobban reagálunk egymásra a hangszereinkkel. Úgy is mondhatnám: javul a kommunikációnk.

G.: Aztán, ha létrejön a tökéletes kommunikáció, mi lesz?

K. L.: Csönd. (nevet)

G.: Tavaly januárban mutattátok be kísérleti projekteteket Szendőfi Péter dobossal. A Sequence hogyan illeszkedik eddigi zenei tevékenységedhez?

K. L.: A Sequence bizonyos szempontból sokkal kötöttebb a Santa Divernél, gyakran játszunk loop-okkal, mivel ketten vagyunk. Másfelől kettőnk közös projektje a bennünk és a hangszereinkben rejlő zenei lehetőségeknek a végletekig való kiaknázása. Peti elsősorban a groove-os dobolást képviseli, és szeretett volna egy projektben úgymond érzékenyebben játszani, ezért kért fel a közös munkára. Számomra rendkívül izgalmas, hogy egy fúziós dobosnak mit tudok mondani, már csak azért is, mert bennem is él egy keményebb, torzító, hajlobogtató rocker. A Santa Diverben többnyire én – vagy én és Dávid közösen – írom a zenét, a Sequence-ben megosztozunk a szerzősége Péterrel, tehát nincsenek közös kompozíciók. Természetesen más a dinamikája a két zenének és zenekarnak.

G.: Van egyfajta művészi hitvallásod?

K. L.: Régóta érzem, hogy amibe belefogtam, ahhoz tőrakancs kell, azaz egy hosszú távú projekt. Mindig hittem és most is hiszek abban, hogy jó irányba tartok, a sok hullámvölgy és akadály ellenére. Valójában már tudom, hogy minden élmény, amit egy engem hallgató ember átél, egy-egy megérkezés. Megérkezés az, ha örömet szerezhettem, vagy megmozgattam valamit egy lélekben. Vagy éppen, ha egymástól valamilyen okból távol álló emberek megszerették a zenémet, és ezáltal ők is közelebb kerültek egymáshoz. Ez nagyon jó érzés. ■

FON
TRADE MUSIC

Egy valódi hangszerüzlet

Eddigi legszélesebb
FÚVÓS ÉS ÜTŐHANGSZER
kínálatunkkal várjuk
vásárlóinkat

1081 Budapest, Kiss József utca 14.

+36 1 210-2790, +36 30 488-6622

Nyitvatartás: h-p 9⁰⁰-17³⁰

www.fontrademusic.hu

